

Tilkendegivelser fra lokaludvalgsmedlemmer og suppleanter

Suppleant Niels Kongshaug:

”Hvor forfærdeligt det end var, folkemordet, så kan jeg ikke se, at det har noget med 2. verdenskrig at gøre. Jeg går jo i parken, og jeg er da glad for at man endelig mindes Anders Lassen, og nu canadierne m.fl. Men hvorfor det mindesmærke i Danmark?”

Suppleant Henrik Anton Svendsen:

”Spørgsmålet om der skal opsættes et monument ved Churchillparken til minde om ofrene for folkemordet mod tutsierne i Rwanda i 1994 skal deles i flere spørgsmål:

1. Har vi tilstrækkelig indsigt i konsekvenserne ved vores sympatitilkendegivelse for ofrene for folkedrabet for 27 år siden til, at vi kan træffe en rigtig beslutning? Mit svar er: Nej.
2. Har vi analyseret om vores tilkendegivelse vil bidrage positivt eller negativt til den forsoningsproces, der åbenbart stadig er i gang, og hvor der i Rwanda er en kampagne for, at alle skal kalde sig Rwandaere og benævnelserne “hutu” og "Tutsi" er forbudt? Mit svar er: Nej.
3. Er vi ligeglade med konsekvenserne? Mit svar er: Nej.
4. Skal et eventuelt monument placeres i Churchillparken og derved formindske Churchillparkens affinitet til 2. verdenskrig. Mit svar er: Nej.

Med henvisning til ovenstående synes jeg således, at **lokaludvalget skal afvise forslaget** om at opsætte et monument ved Churchillparken til minde om om ofrene for folkemordet mod tutsierne i Rwanda i 1994.”

Lokaludvalgsmedlem Jens Erik Frandsen:

”Jeg synes, vi skal sige nej til placeringen og altså ikke til monumentet. Begrundelsen er, at vi allerede har en sag kørende om flytning af et stort monument til samme park ligesom jeg ikke finder profilen rigtig sammen med de øvrige skulpturer i parken. Jeg kunne foreslå Vestre Kirkegård til det indstillede monument.”

Lokaludvalgsmedlem Gunna Starck:

”Jeg synes, at den er svær. Den er svær!

Med alle de folkemord som foregår/er foregået uden for Europa (hovedsageligt, hvor den hvide mand har lavet ulykker), kan vi jo få nok af monumenter at sætte op. En hel del af folkemordene er jo begået af nuværende handelspartnere, så dem rør vi ikke ved. Rwanda er ludfattigt - og i øvrigt godt i gang med en helings-, demokrati- og ligestillingsproces, men er det en god nok grund? - så der træder vi ikke magthaverne over tærne - eller hvad? Og kan man overhovedet differentiere? Og hvor er den danske vinkel ud over, at vi heller ikke gjorde noget? Min mavefornemmelse er nej I øvrigt synes jeg, at der plejer at komme et udkast til en indstilling med.”

Lokaludvalgsmedlem Susan Brinck:

”Man kan have al mulig sympati for alle mulige etniske minoriteter i verden, og måske også et nationalt historisk ansvar for nogle. Al det anerkender og respekterer jeg.

Men jeg savner en begrundelse for at København skal have en skulptur til minde om Tutsierne. Jeg kan slet ikke begribe at det er en problemstilling, som er relevant for København, Indre By Lokaludvalg. Jeg synes:

1. enten afgiver vi ikke noget høringssvar
2. eller vi afgiver et høringssvar, hvor vi tager afstand fra forslaget.”

Lokaludvalgsmedlem Anton Skovle:

”I forbindelse med nylig accept af en australsk mindeplade for omkomne bombeflybesætninger i plænen mellem Frihedsmuseet og den engelske kirke, blev det betonet at området skal forbeholdes minder fra de to verdenskrige - hvilket alene navngivningen af området efter Churchills død understreger.

Alene derfor synes en mindeplade for folkemordet på Tutsi stammefolk i Rwanda i 1994 helt fejlplaceret her.

Med ansøger argumentet for en nødvendig international anerkendelse/markering, med reference til de mange mindesteder i både afrikanske og vestlige storbyer (FN mindededag 7/4), kunne man henvise til udvalget for gadenavne i nye bydele, hvor en Rwanda Plads ville kunne yde en sådan mindeplade en meningsfuld placering.

Folkemordet på armenierne 1915 fortjener også opmærksomhed i en sådan sammenhæng og har da nok endnu mere relevans, da flere danske i hjælpeprojekter reddede mange i selve konfliktområdet dengang, således eksempelvis den selvopofrende lærerinde Karen Jeppe, hvis eftermæle lever blandt armeniere endnu, men aldrig har fået blivende anerkendelse her!”